

[Socialministeren.]

at genindføre de regler, der var gældende forud for loven af 18. juni 1951. De betragtninger, som man fra alle sider tilsluttede sig ved behandlingen af reglerne om skolebespisning i 1948, at der her ikke blot er tale om en social foranstaltning, men også om en ernæringshygiejnisk foranstaltning, hvorved man tilstræber at give børnene det tilskud af vigtige stoffer, vitaminer og mineraler, som er nødvendigt, for at børn kan udvikles og trives på bedste måde, var efter min opfattelse stadig gældende i 1951, da de førnævnte begrænsninger blev indført, og er det også i dag. Jeg mener derfor, at vi påny bør gøre det muligt for kommunerne at gennemføre en skolebespisning for samtlige børn fra hjem i kommunen og i hele skoleåret.

Jeg mener endvidere, at det vil være rigtigt at genindføre den regel, at skolebespisningen bør ske i form af et tilstrækkelig nærrende måltid mad. Kun derved kan man fuldtud opnå det forannævnte mål med skolebespisningen. Endvidere vil også det formål at lære børnene gode spisevaner bedst kunne nås ved en skolebespisning i denne form.

Forud for udarbejdelsen af dette lovforslag er der af statistisk departement foretaget en undersøgelse af det omfang, hvori skolebespisningen er gennemført i 1951—52 og 1952—53. Herom henviser jeg til bemærkningerne til lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg med flere love (vedrørende kommunehjælpens retsvirkninger)*.

Forslaget går navnlig på to punkter ind for indførelse af nye regler til afløsning af de retsvirkninger, der nu — i form af valgretsfortabelse og tilbagebetalingspligt — er knyttet til modtagelsen af kommunehjælp og fattighjælp.

For det første har regeringen ment, at tiden nu er inde til at ophæve de bestemmelser, hvorefter modtagelse af offentlig hjælp medfører, at man mister valgret og valgbarhed. Dette betyder, at begreberne

fattighjælp og fattighjælps virkning bortfalder.

For det andet finder regeringen det rimeligt at lempe forsorgslovens regler om, at kommunehjælp og fattighjælp i alle tilfælde skal tilbagebetales.

Endelig foreslås der nogle mindre ændringer i forsorgslovens bidragsregler. Om disse bidragsregler tillader jeg mig at henviser til det, der er anført i bemærkningerne til forslaget under nr. 3.

Derimod vil jeg gerne komme med nogle supplerende ord til lovforslagets bemærkninger til begrundelse af regeringens forslag om ændringerne i forsorgslovens regler om tab af valgret og om tilbagebetalingspligten.

Jeg er naturligvis klar over, at lovforslagets regler på disse vigtige sociale områder må drøftes nærmere i et udvalg, men jeg lægger megen vægt på, at det allerede her ved fremsættelsen for det høje ting står helt klart, hvorledes regeringen ser på denne sag.

Forsåvidt angår ophævelsen af reglerne om valgretsfortabelse, må disse reglers bortfald efter regeringens opfattelse være en logisk følge af bestemmelsen i den nye grundlov og i folketingsvalgloven. Forslaget om lempelser af tilbagebetalingspligten synes os den naturlige konsekvens af den ringe betydning, som tilbagebetalingspligten gennem årene har fået i praksis, og af den række særlige, som i de senere år med korte mellemrum har gennemført omfattende eftergivelser af hjælp.

De nugældende regler om valgretsfortabelse på grund af oppebåren hjælp stammer som bekendt fra grundloven af 1849, der udelukkede enhver fra valgret og valgbarhed, som oppebar eller havde modtaget understøttelse fra fattigvæsenet, medmindre hjælpen var eftergivet eller tilbagebetalt. Ved denne bestemmelse blev der altså draget et skel mellem landets borgere, således at fattigunderstøttede blev stemplet som andenrangs borgere uden hensyn til årsagen til trangen, og ligemeget om de selv havde været skyld i, at der måtte ydes dem hjælp, eller dette ikke var tilfældet.

Allerede i 1850erne begyndte man dog at forstå, at dette system havde alvorlige